

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • MARZEC • NR 1(150)2011

Fot. J. Kot (x 2)

W piątek 11 marca w naszym kościele przebywał krzyż, który trzymał w swoich dłoniach Jan Paweł II w Wielki Piątek 2005 roku, na tydzień przed swoją śmiercią. Wielu parafian trwało na modlitwie uczestnicząc w tym dniu w Drogach Krzyżowych, wielu też osobiście uczciło tę niezwykłą pamiątkę – relikwię

W 150. jubileuszowym numerze *Maryjnej Wspólnoty* nie zamieszczam oddzielnego słowa do parafian. List na Wielki Post został rozniesiony do domów.

Dawno wyczekiwana, choć zarazem zaskakująca wiadomość o bliskiej dacie beatyfikacji Sługi Bożego Jana Pawła II nadaje szczególny charakter tegorocznemu przeżywaniu przygotowania do Wielkanocy.

Wspomnijmy słowa Jana Pawła wypowiedziane w 1987 roku na Wawelu:

Bądź pozdrowiony, Krzyżu Chrystusa! To w Krzyżu Chrystusa Bóg Trójjedyny: Ojciec, Syn i Duch Święty stał się Życiem dusz nieśmiertelnych. A początek tego życia stanowi chrzest.

To w Krzyżu, tym – po ludzku – znaku hańby, stałeś się, o Chryste, Pasterzem naszych dusz i Panem dziejów. Bądź pozdrowiony, Krzyżu Chrystusa! Ave Crux!

ks. prob. Marcin Węclawski

Droga Krzyżowa w piątki: 8:30 dla starszych, 10:00 dla dzieci z przedszkoli, 17:00 dla dzieci, 18:00 dla ogółu parafian, 19:30 dla młodzieży. **Gorzkie Żale** w niedziele o 16:00. Zapraszamy!

Źródłem jest Chrystus

Ks. biskup Zdzisław Fortuniak odpowiedział na pytania postawione przez Katarzynę Deskur z redakcji *Maryjnej Wspólnoty*

Co szczególnie charakteryzuje naszą wspólnotę parafialną wśród parafii Archidiecezji Poznańskiej? Czy jesteśmy jedną z liczniejszych parafii? Czy może charakteryzuje nas wysoka średnia wieku parafian?

Parafia Maryi Królowej jest pod względem liczby mieszkańców jedną z największych w Poznaniu. Na jej terenie są co prawda wyludnione stare kamienice, ale są również budynki nowe i stosunkowo nowe. Nie mam dokładnej statystyki z podziałem na grupy wiekowe, przypuszczam jednak, że

jest to parafia „pośrednia”, tzn. bez przewagi ludzi młodych ani też gwałtownie wymierająca. Osobny problem w najbliższym czasie stanowić będą tereny ZNTK i tzw. „wolne tory”. By zaradzić rosnącym potrzebom duszpasterskim trzeba starać się o zlokalizowany odpowiednio nowy dom Boży.

Dzieci przygotowujące się do wczesnej Pierwszej Komunii Świętej, błogosławieństwo dla małżonków modlących się o potomstwo, rozmowa z przedstawicielami grup duszpasterskich... jakie wrażenia

wyniósł Ksiądz Biskup z wizytacyjnych spotkań?

Wilda przechodzi przez trudny okres. Jest to związane m.in. z losami Zakładów Cegielskiego i ZNTK. Byłem ciekawy, jak w tych warunkach radzą sobie duszpasterze i osoby z nimi współpracujące. Bardzo się cieszę, że Ksiądz Proboszcz, Księża Wikariusze i aktywni parafianie nie rozłożyli bezradnie rąk, lecz podejmują wiele inicjatyw, zarówno w dziedzinie głoszenia słowa Bożego i liturgii, jak i na polu działalności charytatywnej. Parafia ta jest potwierdzeniem, że jeżeli się chce, można wiele zrobić. Nie oznacza to oczywiście, że wszystko już rozwiązano i z niczym nie ma problemów.

Można by na przykład spodziewać się, że przy tylu inicjatywach liczba osób uczestniczących w niedzielnej Mszy Świętej będzie większa. Wiadomo jednak, że parafianie z Rynku Wilddeckiego stanowią część społeczności ogólnopoznańskiej i nie są odizolowani od jej problemów.

Podczas odwiedzin w naszym domu parafialnym zauważył Ksiądz Biskup urok kominka rozpalonego w jednej z sal. Czy znalazł Ksiądz Biskup inne „źródło światła i ciepła” bijące w naszej parafii?

Dom parafialny jest rzeczywiście należycie utrzymany, a przede wszystkim wykorzystany. Aż trudno myśleć o sytuacji, gdy przy kościele były saliki tylko na wieży... Warunki funkcjonowania parafii można określić jako dobre.

W każdej jednak parafii, jak w całym Kościele, prawdziwym źródłem światła i ciepła jest Chrystus. Wszystko jest na właściwym miejscu, gdy żyjemy z Nim w komunii przez słowo Boże i sakrament. Parafia Maryi Królowej ma tu zadania nie tylko wobec osób mieszkających na jej terenie, ale także tych, którzy korzystają z jej pracy ze względu na położenie kościoła. Bardzo dziękuję Księdzu Proboszczowi i wszystkim posługującym w tej świątyni Księżom za kapłańską ofiarność.

Fot. J. Kot

Eucharystia z odnowieniem przyrzeczeń chrztu świętego

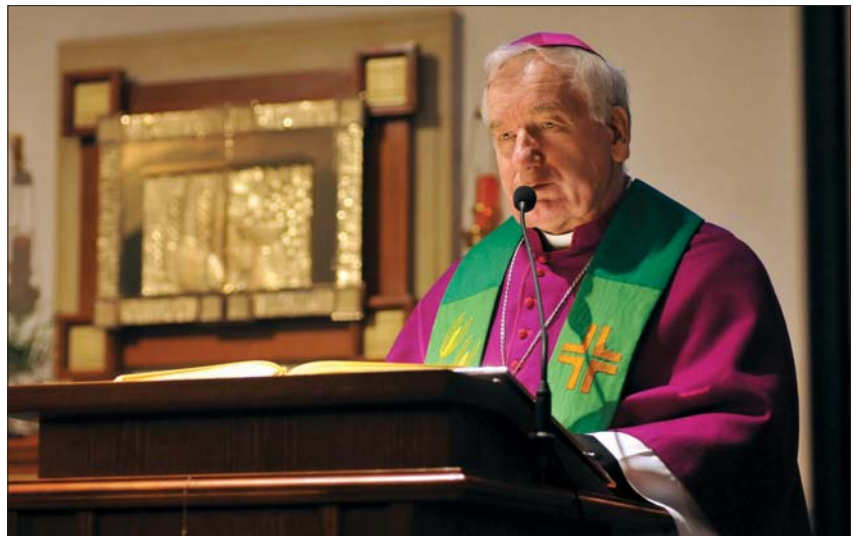
Wielkim zadaniem Kościoła jest katechizacja dorosłych. Nasi biskupi opracowują specjalny program takiej katechizacji dla naszej archidiecezji. Ksiądz Biskup przyjął z dużym zainteresowaniem zaproszenie na Mszę Świętą z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych dla dzieci przygotowujących się do wczesnej I Komunii Świętej i ich rodziców. Mszę Świętą poprzedziła katecheza dla rodziców. W czasie Mszy Świętej przeżywaliśmy elementy mistagogii chrześcijańskiej – modlitweno i liturgicznego przeżycia wcześniej poznanych prawd wiary. Po odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych dzieci podchodziły wraz z ojcami i chrzestnymi do świecy paschalnej, by po zapaleniu własnej świecy dziękować za światło wiary.

(mw)

Wizytacja pasterska

To były wspaniałe dni dla naszej parafii. W dniach 26 – 28 lutego przeżyaliśmy wizytację pasterską

Prawo Kościoła nakłada na biskupów obowiązek dokonywania wizytacji pasterskiej we wszystkich parafiach ich diecezji. W imieniu Księdza Arcybiskupa Metropolity naszą parafię wizytował ks. biskup Zdzisław Fortuniak. Pełen życzliwości, poświęcenia, szczerego zainteresowania naszymi problemami, swoją dobrocią i humorem stworzył niezwykłą atmosferę tych dni. W niedzielę na zakończenie Mszy Świętej z udziałem dzieci sam opowiedział żartobliwą anegdotę o chłopcu, który pytał swego tatę: *Co to jest wizytacja biskupa?* Tato odpowiedział: *Tak ci*

Fot. J. Kot

Homilia w czasie Mszy Świętej dla młodzieży

Jednym z podstawowych zadań biskupów jest głoszenie Ewangelii. Ksiądz Biskup wygłosił w naszym kościele pięć różnych homilii (w czasie Mszy Świętych o 9:30, 12:15, 17:00 – dla młodzieży, 21:00 i w poniedziałek dla chorych o 12:00) i dwa pouczenia do dzieci i rodziców – w sobotę o 16:00 i w niedzielę o 11:00. Słowa Księdza Biskupa, dogłębnie przygotowane, poruszały serce, budowały naszą wiarę.

(mw)

Fot. J. Kot

Błogosławieństwo dla małych dzieci i matek w stanie błogosławionym

Ks. biskup Zdzisław Fortuniak szczególną troską otoczył najmłodszych parafian i matki w stanie błogosławionym. Po niedzielnej Eucharystii o 15:00 pobłogosławił dzieci, matki spodziewające się dziecka i małżeństwa oczekujące potomstwa. Do ołtarza podeszły ochoczo te maluchy, które potrafią już same stawiać kroki, niemowlęta przyniesione zostały przez rodziców, a ze wszystkimi Ksiądz Biskup zamienił miłe słowo i udzielił błogosławieństwa.

(am)

to synku wyjaśnię. Jeśli my w niedzielę idziemy na obiad do babci, to jest wizyta. A kiedy babcia przychodzi do nas, to jest wizytacja! I z serdecznym uśmiechem Ksiądz Biskup dodał: *Właśnie jestem taką babcią!*

Owsem, wizytacja nie jest tylko wizytą, ma wymiar prawny i jest kontrolą działania parafii i pracy księży. Osobiście nie odczuwam takiej kontroli jako zagrożenia, czy czegoś przykrego. Wręcz przeciwnie, jest to dobra mobilizacja, by uporządkować sprawy administracyjne, by dokonać refleksji nad swoją posługą kapłańską, by poradzić się i porozmawiać z przedstawicielami kurii, dokonującymi wstępnej wizytacji w zakresie duszpasterstwa, katechizacji i ekonomii.

Jednak przede wszystkim wizytacja jest służbą duszpasterską biskupa wobec wiernych, niezwykłą okazją do pogłębienia jedności z Kościołem, wzajemnego poznania się i zbudowania. Takimi były przede wszystkim dni wi-

⇒

WIZYTACJA DUSZPASTERSKA

⇒ zytacyjne w naszej parafii. Za poświęcony nam czas, za przyjęcie i zrealizowanie bardzo trudnego i napiętego programu szczególnie dziękujemy Księdzu Biskupowi. Dziękujemy za udzielenie wywiadu dla *Maryjnej Wspólnoty*. Oczekujemy

na dekret powizytacyjny, który będzie zawierał przede wszystkim wskazania duszpasterskie dla naszej parafii. Z błogosławieństwem naszych pasterzy, z pomocą Bożą i naszym zaangażowaniem będziemy je realizowali.

ks. prob. Marcin Węclawski

Fot. L. Trepieński

Wieczorne spotkanie w sali kominkowej

Obok spotkań w kościele było też oddzielne spotkanie z katechetami, z Parafialną Radą Ekonomiczną i trzecią z Parafialną Radą Duszpasterską i przedstawicielami

Światło-Życie, Kościoła Domowego, *Maryjnej Wspólnoty* i administratorce strony internetowej.

(mw)

Msza Święta ze sprawowaniem sakramentu namaszczenia chorych

Ksiądz Biskup w poniedziałek wspólnie z ks. seniorem Zenonem odprawił Mszę Świętą w intencji chorych i osób starszych, w której wzięło udział bardzo wielu parafian. W kazaniu Ksiądz Biskup przypomniał między innymi znamienne słowa świętego Pawła z Listu do Rzymian: *I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana*. Liczni wierni przybyli tego dnia także po sakramencie namaszczenia, który dla ciężko chorych i naznaczonych starością jest szczególnym umocnieniem. Ksiądz Biskup odwiedził także dwie

Fot. J. Kot

chore parafianki przy ul. Poplińskich: Annę Szmyt i Felicję Kasztelan. Pani Felicja w maju skończy 100 lat!

(am)

Wspomnienie o Romanie Brandstaetterze

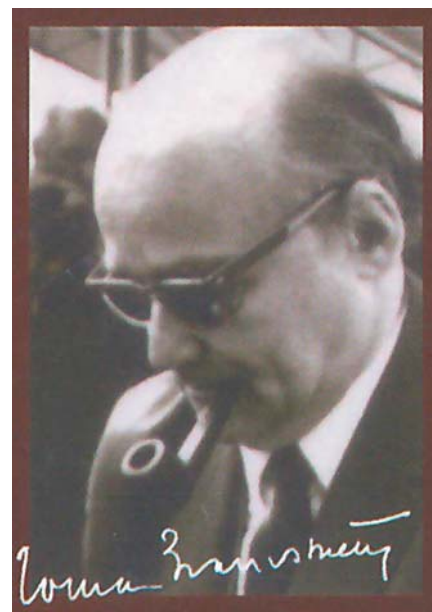
Tegorocznym upominkiem kolędowym dla parafian był modlitewnik – wybór psalmów w tłumaczeniu znakomitego pisarza Romana Brandstaettera. Niezwykle są losy tego człowieka, a on sam i jego spuścizna literacka są wielkim darem Pana Boga dla naszego narodu, dla kultury polskiej, także dla Kościoła w Polsce

Roman Brandstaetter urodził się w 1906 roku w Tarnowie, w rodzinie żydowskiej gorliwie praktykującej judaizm. Dzieje swego życia duchowego opisał w książce *Krag biblijny*. Dowiadujemy się z niej o dzieciństwie pisarza, o jego duchowych poszukiwaniach, o napięciach między Żydami a katolikami. Mały Roman najpierw nauczył się czytać po hebrajsku, elementarzem była dla niego Biblia. Jak rzadko kto posiadał znajomość języka Starego Testamentu i nie była to tylko znajomość filologiczna. Od dzieciństwa modlił się w tym języku, po-

znał do głębi ducha kultury i religii, w których zostało spisane Pismo Święte. Jednoczesny talent pisarski i umiłowanie naszej Ojczyzny dały mu podstawę do dokonania genialnego wręcz przetłumaczenia na język polski wielu Ksiąg świętych, nie tylko Psalmów.

W czasie II wojny światowej, za łaską Bożej Opatrzności znalazł się wraz z Armią Polską gen. Władysława Andersa w Jerozolimie. Za łaską Opatrzności, bo w tym samym czasie na terenie okupowanej Polski została wymordowana przez Niemców cała jego rodzina, tak jak miliony innych Żydów.

W ziemi rodzinnej Chrystusa Roman Brandstaetter otrzymał łaskę wiary. Czytał Ewangelię i zdumiewał się jej autentyzmem. Któregoś wieczoru, patrząc na reprodukcję Krzyża św. Franciszka z San Damiano, w jednej chwili sercem uwierzył w Tego, który też był Żydem i który przed 1900 laty w tej samej Jerozolimie nauczał i złożył w ofierze życie za wszystkich ludzi. Roman Brandstaetter przyjął chrzest święty w Kościele katolickim i do śmierci pozostał gorliwym synem Kościoła. Bóg chciał, by nie został księdzem, ale by żył w małżeństwie

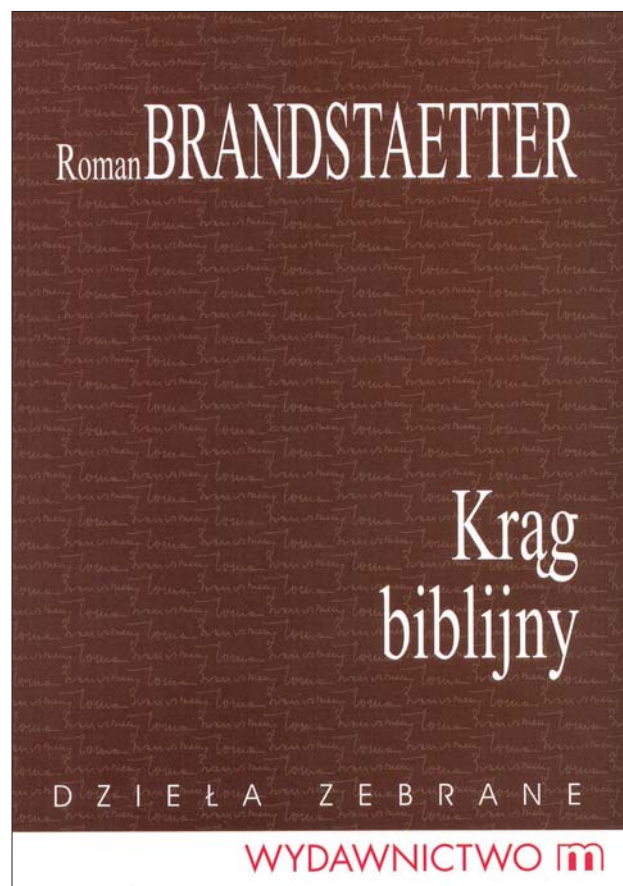

– to powołanie także miało wpływ na jego przekład Biblii na język polski.

Książka *Krag biblijny* jest zbiorem opowiadań o ludziach, którzy pokochali Biblię. Wśród różnych pięknych historii, opowiadań i anegdot jest między innymi wspomnienie o wielkim polskim poecie i artyście Stanisławie Wyspiańskim, który przez dwie noce i dzień czytał bez przerwy dwa razy całe Pismo Święte.

Nie zapomnę nigdy jednej z nowel amerykańskich Henryka Sienkiewicza *Wspomnienie z Maripozy*. Opisuje ona niezwykle spotkanie z Polakiem-emigrantem, w odległym kalifornijskim, małym wówczas miasteczku, Maripozie. Jest to wzruszające świadectwo umiłowania polskości i języka polskiego przez osamotnionego rodaka. Ów człowiek nie mając żadnego kontaktu z mówionym językiem polskim, a chcąc zachować znajomość polszczyzny, czytywał codziennie Biblię w tłumaczeniu ks. Jakuba Wujka z 1599 roku. Tłumaczenie to jest wspaniałym pomnikiem języka staropolskiego i polskiej kultury. Powiada przysłowie: *Z kim przestajesz, takim się stajesz*.

W poznańskim Seminarium Duchownym był przez długie lata wykładowcą Pisma Świętego Starego Testamentu, zmarł w 1982 roku ks. prof.

Michał Peter. Mawiał do nas: *Klerycy, czytajcie codziennie Pismo Święte! Ja na egzaminie od razu rozpoznaję, kto czyta, a kto nie czyta Biblii.* I żartował: *Mam już „takiego nosa”.* Rzeczywiście miał wyjątkowo wydatny nos.

Dzisiaj mamy wiele przekładów Pisma Świętego na współczesny język polski. Czytając codziennie słowo Boże nie nasiąkniemy staropolszczyzną. Ale: *Z kim przestajesz, takim się stajesz.* Jeśli czytasz codziennie Pismo Święte, zaczynasz myśleć, mówić i postępować po Bożemu.

Zatelefonowałem kiedyś już jako kapłan do Romana Brandstaettera i opowiedziałem mu o uwagach ks. prof. Michała Petera – znał go znakomicie – a także o sienkiewiczowskiej noweli opisującej Polaka-emigranta, który przesiąkł językiem biblijnym. Wzruszony Pisarz powiedział: *To trzeba koniecznie umieścić w moim „Kręgu biblijnym”.* Właśnie oddałem do druku kolejne poszerzone wydanie. Już teraz za późno na zmianę, ale w następnym wydaniu to zamieszczę... Nie było następnego wydania. Pisarz zmarł w listopadzie 1987 roku.

Zachęcam bardzo wszystkich do przeczytania *Kręgu biblijnego* Romana Brandstaettera, ale jeszcze bardziej, razem z tym naszym wielkim pisarzem i tłumaczem, do codziennego czytania Pisma Świętego, do codziennej modlitwy psalmami.

ks. Marcin Węclawski

Parafia Maryi Królowej

konto: 59 1020 4027 0000
1802 0352 2695

Każdą wpłatę można odliczać
od podatku dochodowego!

Z noweli Henryka Sienkiewicza *Wspomnienie z Maripozy*

(...) Byłem jakiś zmieszany widokiem tego starca, podobniejszego do Wernyhory niż do przeciętnego rodaka.

– Zwę się Putrament – ozwał się starzec. – Aza nazwisko moje obce jest uszom twoim?

– Nazwisko moje M. – odparłem. – Pańskie obiło mi się o uszy. Zdaje się z Litwy?

Coś istotnie przypominało mi się z Pana Tadeusza, coś „Putrament z Pikturką” w opowiadaniu Protazego o procesach. Starzec przyłożył rękę do ucha.

– Hę? – rzekł.

– Zdaje mi się z Litwy?

– Podnieś głos twój, albowiem wiek zepsował uszy moje i głuchą jest starość moja – odrzekł pan Putrament.

– Czy on kpi sobie ze mnie, czy ja głupi jestem? – pomyślałem – ale coś ten staruszek mówi językiem proroków. Cóż za oryginały spotykam w tej Maripozie?

– Pan dawno z kraju? – spytałem.

– Dwadzieścia dwa lata tu mieszkam i zaprawdę, pierwszym jesteś, którego oglądałem ze stron ojczystych, gwoli czemu wzruszone jest serce moje i uradowana dusza we mnie. Rzeczywiście, starzec mówił głosem drżącym i wydawał się bardzo wzruszony (...) Widocznym było, iż sam czuł, że nie wyraża się jak każdy inny człowiek. Mówił zresztą bardzo poprawnie, ale z trudnością.

– W ziemi dalekiej stęzał język mój i związały się wargi moje... (...) Takie uczucie drgało w jego głosie, że chwyciło mnie wprost za serce. W każdym razie miałem przed sobą dziwną zagadkę. (...)

Czasami zdawało mi się, że mam przed sobą jakiegoś człowieka z czasów Górnickiego lub Skargi, który pod ziemią przewędrował do Maripozy i zmartwychwstał tu lub żył od owych czasów. (...) Postanowiłem wreszcie rozwiązać zagadkę.

– Powiedz mi, szanowny panie, skąd ci się wziął ten język? Język to nie dzisiejszy, ale stary, którym już nie mówią w Polsce. Uśmiechnął się.

– Jedną książkę mam w domu: Biblię Wujka, którą czytuję co dzień, abym nie zapomniał mowy mojej i nie stał się niemym w języku ojców moich...

Teraz zrozumiałem. Przez kilkadziesiąt lat w zapadłej Maripozie nie widział ani jednego Polaka, nie mówił z nikim. Czytywał więc Wujka, i nic dziwnego, że nie tylko jego słowa, ale i myśli ułożyły się do miary Biblii. Inaczej już po polsku nie umiał i nie mógł umieć; oddawał to, co czerpał. Nie chciał tylko za nic w świecie zapomnieć. Miał zwyczaj czytywać głośno swoją Biblię każdego ranka.

Maryjna
WSPÓLNOTA

Miesięcznik poświęcony sprawom Parafii Maryi Królowej w Poznaniu. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Redakcja: Katarzyna Deskur (sekretarz redakcji), Maria Lewandowska, Agnieszka Misiewicz, Magdalena Młynarz, Jarosław Tomaszewski, ks. Marcin Węclawski (red. naczelny), Małgorzata Wołyńska. Adres redakcji: 61-546 Poznań, ul. Rynek Wildecki 4, Biuro Parafialne, www.parafia-maryi-królowej.poznan.pl Druk: Edica S.A. Nakład: 3 200. Pismo nie ma ceny. Redakcja i współpracownicy pracują społecznie. Koszty druku pokrywamy ze złożonych ofiar. Redakcja zastrzega sobie prawo adiustacji i skracania tekstów. Redaktorzy pisma należą do Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Katolickiej.

Z ostatnich tygodni

- Młodzież roznosiła opłatki do domów parafian (27.11).
- Dzieci, które ukończyły pierwszy rok życia otrzymały specjalne błogosławieństwo po Mszy św. o 15:00 (28.11).
- W Adwencie uczestniczyliśmy we Mszach św. roratnich od poniedziałku do piątku o 6:15. Roraty poprzedzały Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP o 5:55 (29.11 – 23.12).
- Po niedzielnych Mszach św. odbywała się dodatkowa zbiórka na pomoc dla Kościoła na Wschodzie (5.12).
- Caritas parafialna zorganizowała świąteczną zbiórkę żywności i innych darów. Obdarowano 150 rodzin (19.12).
- W 4. niedzielę Adwentu kazania o św. Józefie głosił ojciec Jacek Olszewski – przeor poznańskiego klasztoru Karmelitów Bosych (19.12).
- Całodzienna adwentowa spowiedź święta odbyła się w środę (22.12).
- Młodzież odwiedziła chorych z opłatkiem, życzeniami i upominkiem (23.12).
- Harcerze ZHP Wilda rozdawali betlejemskie światło pokoju (23.12).
- W oktawie świątecznej dzieci gromadziły się przy żłóbku na śpiewaniu kolęd.
- W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia składka ze Mszy św. przeznaczona była na utrzymanie Wydziału Teologicznego UAM i KUL (26.12).
- Księża odwiedzili domy parafian z błogosławieństwem. Kolęda trwała od poniedziałku 27.12 do wtorku 25.01.
- W okresie Bożego Narodzenia wysłuchaliśmy koncertów kolęd w wykonaniu chórów: *Poligrodzianie* (26.12), *Anonymus* (6.01), chóru męskiego pod dyrekcją A. Niedziałkowskiego (9.01).
- Grupy duszpasterskie miały w okresie poświęconym spotkania opłatkowe.
- W uroczystość Objawienia Pańskiego – Trzech Króli składkę ze Mszy św. przeznaczono na fundusz misyjny. Koło Misyjne rozprowadzało kadzidło, zebrane środki przeznaczono na pomoc dla misjonarzy współpracujących z parafią (6.01).
- Młodzież i młodzi duchem spotkali się na modlitwie wielbienia (7.01).
- Przeżyliśmy niedzielę jubileuszy małżeńskich (16.01).
- Babcie i dziadkowie modlili się na Mszy św. o 10:30, po Mszy św. obejrzeli jasełka w wykonaniu dzieci ze SP nr 42 (22.01).
- Caritas parafialna zorganizowała półkolonie dla dzieci z przedszkół i szkół podstawowych (31.01 – 11.02).
- W święto Ofiarowania Pańskiego – Matki Boskiej Gromnicznej ofiary ze Mszy św. przeznaczone zostały na utrzymanie zakonów kontemplacyjnych (2.02).
- Rozpoczął się remont zegara na wieży kościelnej. Prace zakończą się do początku kwietnia.
- W światowy dzień chorych po Mszy św. o 12:00 udzielano tzw. błogosławieństwa lourdzkiego (11.02).
- W kościele został zamontowany nowy, multimedialny rzutnik do wyświetlania tekstów pieśni (12.02).
- Przeżyliśmy wizytację duszpasterską, którą przeprowadził ks. biskup Zdzisław Fortuniak (26 – 28.02).
- W Środę Popielcową rozpoczęliśmy wielkopostne rekolekcje. Nauki głosił ks. Mateusz Misiak – proboszcz poznańskiej parafii św. Rocha (9 – 13.03).
- Nasz kościół nawiedził krzyż, który w swych dłoniach trzymał Jan Paweł II w Wielki Piątek 2005 (11.03).

- Został rozniesiony wielkopostny list do parafian (13.03).
- Kazania pasyjne w tym roku głosi o. Jacek Olszewski – przeor poznańskiego klasztoru Karmelitów Bosych.
- Rekolekcje dla młodzieży Gimnazjów nr 42 i 40 przeprowadził zespół ewangelizacyjny redakcji dwumiesięcznika *Mitujcie się* (14 – 16 i 21 – 23.03).
- W 2. niedzielę Wielkiego Postu homilie na wszystkich Mszach św. wygłosił ks. Mieczysław Piotrowski ze Zgromadzenia Chrystusowców – redaktor naczelny dwumiesięcznika *Mitujcie się* (20.03).

Ochrzczeni

13 listopada	Julia Apolonia Ratajczak, ul. Sikorskiego 20
13 listopada	Alex Wojciech Pewiński, ul. Żupańskiego 13
13 listopada	Amelia Barbara Cieplik, ul. Górna Wilda 86a
11 grudnia	Antoni Judek, ul. Przy Dolinie 3
11 grudnia	Michał Bąk, ul. Kilińskiego 10
25 grudnia	Xavier Szwarz, ul. Sikorskiego 25
9 stycznia	Borys Marcin Nadolny, ul. Chwiałkowskiego 24
12 lutego	Gabriela Jadwiga Marciniak, ul. Krzyżowa 3
12 lutego	Michał Andrzej Półtorak, ul. Przemysłowa 27
20 lutego	Emilia Julia Ślesieńska, ul. Poplińskich 6/4
20 lutego	Patrycja Izabela Czyż, ul. Kilińskiego 13
20 lutego	Amelia Agnieszka Gaidies, ul. Sikorskiego 32
20 lutego	Stefan Jerzy Górny, ul. Przemysłowa 50
20 lutego	Daria Ewa Grześkowiak, ul. Wierzbicice 42
20 lutego	Zuzanna Kuna, ul. św. Czesława 16
20 lutego	Tomasz Piotr Dykier, ul. Wierzbicice 54
26 lutego	Dorota Pawlikowska, ul. Dolina 17

Odeszli do Pana

14 listopada	Tadeusz Baszczyński, l. 79, ul. Powstańcza 3
14 listopada	Zofia Żarska, l. 61, ul. Wierzbicice 55
19 listopada	Roman Kaźmierczak, l. 55, ul. Żupańskiego 4
22 listopada	Czesław Pyszczorski, l. 81, ul. Górna Wilda 103
23 listopada	Katarzyna Ratajczak, l. 59, ul. Wierzbicice 43
25 listopada	Zofia Kozak, l. 73, ul. Wierzbicice 4a
28 listopada	Felicjan Grunt, l. 71, ul. Górna Wilda 92
28 listopada	Jerzy Skrzypczak, l. 76, ul. Sikorskiego 7
4 grudnia	Genowefa Dudziak, l. 79, ul. Wierzbicice 4a
4 grudnia	Ewa Maria Danecka, l. 54, ul. Sikorskiego 12a
6 grudnia	Bolesław Borkowski, l. 86, ul. Chwiałkowskiego 10a
8 grudnia	Felicja Baranowska, l. 82, ul. Dolna Wilda 42b
9 grudnia	Mieczysław Tyczka, l. 85, ul. Wierzbicice 20
10 grudnia	Krystyna Błoch, l. 81, ul. św. Czesława 17a
16 grudnia	Rajmund Adamczewski, l. 51, ul. Chwiałkowskiego 27
22 grudnia	Elżbieta Nogaj, l. 53, ul. Wierzbicice 8
24 grudnia	Jerzy Grzelachowski, l. 79, ul. św. Czesława 13
27 grudnia	Daniela Lemańska, l. 71, ul. Poplińskich 8
31 grudnia	Zdzisław Mądrecki, l. 78, ul. Powstańcza 5
31 grudnia	Rozalia Filip, l. 92, ul. Poplińskich 4
1 stycznia	Hanna Paterek, l. 54, ul. Dolina 3
4 stycznia	Janina Maria Cieślewicz, l. 88, ul. św. Jerzego 15a
8 stycznia	Alicja Frankiewicz, l. 80, ul. Wierzbicice 51
12 stycznia	Krystyna Czarnecka, l. 80, ul. Wierzbicice 34
13 stycznia	Elżbieta Wośkowiak, l. 59, ul. Wierzbicice 41a
19 stycznia	Bronisław Grzelachowski, l. 79, ul. Górna Wilda 103 ⇨

Zaproszenie do przedszkola

Nic nie zastąpi rodzinnego domu. Rodzice są najważniejszymi i pierwszymi wychowawcami dzieci. Przychodzi jednak taki moment, gdy podejmują oni decyzję o zapisaniu dziecka do przedszkola, chcą aby nawiązywało relacje społeczne, poszerzało horyzonty, rozwijało się emocjonalnie, często też szukają rady i pomocy w wychowaniu dziecka.

Parafialne Przedszkole im. Aniołów Stróżów stawia sobie dwa zasadnicze cele: pomoc i formacja dla rodziców oraz wychowanie i edukacja dzieci. W takiej właśnie ko-

lejności. Dlaczego? Ponieważ to od postawy i świadomości wychowawczej matki i ojca zależy przyszłość dziecka. Chcemy wspierać rodziców w tym zadaniu poprzez organizowanie pogadanek pedagogicznych o różnorodnej tematyce (np. jak uczyć posłuszeństwa czy kształtować relacje między rodzeństwem, jak rozwijać inteligencję emocjonalną itd.), dnia skupienia, indywidualnych rozmów na temat dziecka, wykładów i katechez dla małżeństw, zebrań czy zajęć otwartych.

Nasze przedszkole jest tak zorganizowane, aby przypominało dom rodzinny. Dwie grupy po 20 dzieci gwarantują kameralność, żadne dziecko nie jest anonimowe. W każdej grupie są dzieci w wieku 3, 4 i 5 lat. Jak w domu starsze opiekują się młodszymi, młodsze mają starszego brata, na którym można polegać. Nauczyciele pracują więc na trzech poziomach (szczegóły na stronie internetowej www.przedszkole-aniol-stroz.pl). Dla starszaków działa *Klub pięcioletka*, którego celem jest przygotowanie do rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej.

Dbamy, aby wychowanie szło o krok przed edukacją, ponieważ badania dowodzą, że dobrze wychowane dziecko ma motywację i chęć do nauki. Staramy się więc dbać o formację duchową całej naszej przedszkolnej wspólnoty: swoją, rodziców, dzieci.

Organizujemy zajęcia dodatkowe, wycieczki, uroczystości itp. (jak w każdym przedszkolu), bierzemy udział w życiu parafii. Nie sposób w krótkim tekście wszystkiego wymieniwać. Zapraszamy rodziców i dzieci naszej parafii do Przedszkola św. Aniołów Stróżów.

Beata Nadolna
Dyrektor Przedszkola

Fot. J. Kot

W poniedziałek 28 lutego, w czasie wizytacji pasterskiej w naszej parafii gościliśmy ks. biskupa Zdzisława Fortuniaka

To było bardzo cenne spotkanie. Najpierw katechezę dla dzieci w obecności Księdza Biskupa przeprowadziła Pani Dyrektor. Potem Ksiądz Biskup podjął serdeczną rozmowę z dziećmi. Między innymi zapytał: – *Stuchajcie, jak myślicie, kto ma największe serce?* Dzieci z całą prostotą odpowiedziały: – *Grubasy!* Kiedy Ksiądz Biskup powiedział, że nie umie rysować tak pięknie jak dzieci i że chciałby się zapisać do ich przedszkola, któreś z nich zapytało: – *A modlić się umiesz?* – *Umiem.* – *To poproś Pana Boga, żeby cię nauczył rysować.*

Cóż, dobry humor i radość to część dobrego wychowania!

→ 26 stycznia	Cecylia Czerwińska, l. 86, ul. Prądyńskiego 55	23 lutego	Zofia Ostrowska, l. 85, ul. św. Jerzego 3
29 stycznia	Zdzisława Sybilska, l. 82, ul. Prądyńskiego 11	25 lutego	Helena Ludwiczak, l. 79, ul. Sikorskiego 5
3 lutego	Wojciech Kurc, l. 33, ul. Dolna Wilda 36b	27 lutego	Władysław Nowak, l. 81, ul. Górna Wilda 105
5 lutego	Gertruda Sobańska, l. 73, ul. Sikorskiego 37	28 lutego	Walerian Nowak, l. 82, ul. Sikorskiego 37
6 lutego	Zbigniew Foltyniak, l. 57, ul. Dolna Wilda 60	1 marca	Urszula Smoczyńska, l. 79, ul. Robocza 19
6 lutego	Genowefa Owsiana, l. 81, ul. Wierzbicice 37	2 marca	Maria Wasiak, l. 74, ul. 28 Czerwca 1956 117
7 lutego	Ryszard Pflaum, l. 57, ul. Górna Wilda 95	7 marca	Genowefa Śniedziewska, l. 81, ul. Sikorskiego 5
8 lutego	Jerzy Szukalski, l. 82, ul. Dolna Wilda 64	8 marca	Janina Małycka, l. 96, ul. Krzyżowa 6
8 lutego	Aleksandra Kuta, l. 88, ul. Kilińskiego 14b	10 marca	Wiktor Leśniak, l. 76, ul. Dolna Wilda 46
14 lutego	Konrad Lankiewicz, l. 74, ul. Przemysłowa 30	11 marca	Helena Rodziejczak, l. 80, ul. Dolna Wilda 50